

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

Історичний факультет

**СХОДОЗНАВСТВО.
АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

Тези доповідей

II Міжнародної науково-методичної конференції

19 березня 2021 р.

Харків – 2021

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

Ю.Д. Бойчук – ректор, доктор педагогічних наук, член-кореспондент НАПН України (Україна)
С.В. Бережна – проректор з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності доктор історичних наук, професор(Україна)
Д-р Кемаль Учунджу, професор, Чорноморський технічний університет (Туреччина)
Н.В. Руда – завідувач кафедри східних мов, кандидат філологічних наук, доцент (Україна)
Л.М. Ямпольська – доцент кафедри всесвітньої історії, кандидат історичних наук, доцент (Україна)
І.А. Скразловська – доцент кафедри східних мов (Україна)
Д-р Алібекіроглу Сертан - викладач кафедри турецької мови і літератури у Газіантепському університеті (Туреччина), запрошений викладач кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С. Сковороди

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей II Міжнародної науково-методичної конференції, 19 березня 2021 р. – Х.: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2021. – 206 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського-національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
протокол № 3 від 07.04.2021

До збірника увійшли тези доповідей II Всеукраїнської науково-методичної конференції «Сходознавство. Актуальність та перспективи», присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики навчання сходознавчих дисциплін, перекладу, міжкультурної комунікації, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

воєнного округу Російської імперії: введення в проблему.....	122
Домановський А.М. Богословський складник франко-візантійських відносин другої половини VIII ст.....	124
Кошовий С.А. Президент США Джо Байден: очікування та пріоритети щодо Індо-Тихоокеанського регіону.....	126
Купчик О.Р. Жизнь и деятельность Абульфаата Талышинского (1885-1949 гг.).....	128
Олійник О.М., Олійник М.М. Розвиток органів національної безпеки в Японії у другій половині XX ст.....	130
Подрез Ю.В. Динаміка турецько-сирійського протистояння в контексті загальної глобалізації міжнародних відносин.....	133
Тумаков О.І. К вопросу об османских военнопленных в Российской империи: «харьковский плен» князя Скарлата Каллимахи (1810-1812 гг.)....	135
Фалько С.А. Діяльність військово-інструкторських місій провідних європейських країн і Сполучених Штатів Америки в Азії у міжвоєнний період (1918-1939 роки): порівняльний аспект.....	137
Ціватий В.Г. Концепт «Схід» і публічна дипломатія Японії в умовах мондіального світоустрою XXI століття: історико-регіональний, діаспоральний та інституціональний дискурси.....	139
Ямпольська Л.М., Абдулкадер Ардалан Латіф Абдулкадер. «Берберське питання» та його політизація в Алжирі у 80-х рр. XX – 10-х рр. XXI ст.....	141
Дівницька С.В. Оцінка наслідків політики «Великого стрибка» в КНР у зарубіжній історіографії.....	144
Ляшевська Г.І. Корея в період колоніальної залежності від Японії (1910-1945 рр.).....	146
Мачай О.О. Політика Ібрагіма I Дербенді у завоюваннях Тамерлана.....	148
Омельченко В.О. Ясудзі Окамура – творець «Іанфу».....	150
Сопельняк А.С. Розселення вірмен на території України у науковому доробку Я.Р. Дашкевича.....	152
Топчій Д.С. Вплив відносин між США та КНР на вирішення «тайванського питання» на сучасному етапі.....	154
Хвойницька С.Г. Взяття фортеці Родос: шлях Османської імперії до Середземного моря.....	156
Целуйко А.О. Організація визволення Палестини (ОВП) як складова Палестинського руху опору: до історії виникнення.....	157

ЕКОНОМІКА, ПОЛІТИКА, СОЦІУМ КРАЇН СХОДУ

Dr. Öğr. Üyesi Cevdet. Sanal Tipoloji: Sosyal Medyada Sözel Bellek İzleri.....	160
Андрєєва Ю.В. Проблема концепту «Made in China».....	163
Беззубенко А.В. Безпекова політика в АТР через призму діяльності регіонального форуму АСЕАН.....	165
Кошовий С.А. Словацько-тайванська взаємодія у контексті поліцентричного світу.....	168
Лю Синься. Возрождение сельской экономики с помощью развития индустрии китайской сельской культуры.....	170
Михтуненко В.В. Перспективи економічного розвитку Китаю в умовах пандемії COVID-19.....	172
Павленко С.С. Хто вони? Японські консули в Одесі (1892-1937).....	173
Пилипчук Я.В. Интеллектуалы Мавераннахра XIV-XVI вв.....	176
Ткачук А.П. Становлення військового стану самураїв у середньовічній Японії.....	179
Шаленна Н.М. Особливості сучасної культурної дипломатії Туреччини.....	181
Щербакова К.О. «Культура скасування» (cancel culture) у китайській національній ідеології.....	183
Tang Yongbo. The Application of Marxism Theory in the Ideological and Political	

kimlikler tarihsel-edebi nitelik taşıdığı gibi, popüler kültür alanı ya da kurum adlarıyla da şekillenebilmektedir. Twitter'daki ÖSYM, Tonyukuk, Bihter Ziyagil, Müslüm Baba, Karacaoğlan ve Oğuz Atay gibi parodi hesap örnekleri sözel ortamdaki kolektif kültür alanındaki benzer şekilde tipe/imaşa dayalı üretilmiştir. Bu hesaplar üzerinden yapılan paylaşımlar, temsil ettikleri prototipe uygun nitelik taşımaktadır. Sosyal medyadaki çevrimiçi kimlik biçimlerinden birisi olan parodi hesaplar, sözlü kültürün belleğe dayalı düşünme ve ifade biçimleriyle benzeşmektedir.

Kaynakça

1. Acar, B. (2008). Online Toplumun Doğuşu. <http://www.uzunhikaye.org/icerik/online-toplumun-dogusu/> (E. T. 01.04.2020).
2. Aktulum, K. (2014). Folklorik imgelem: Bir Toplumsal imgeler Rezervuan Olarak imgelemin Epistemolojik Temellerine Giriş, Millî Folklor, 26(101), s. 277-290.
3. Assmann, J. (2015). Kültürel bellek. (A. Tekin, Çev.). İstanbul: Ayrıntı.
4. Castells, M. (2008). Enformasyon Çağı: Ekonomi Toplum ve Kültür, Cilt 1 Ağ Toplumunun Yükselişi. (Çeviren: Ebru Kılıç.) İstanbul: Bilgi Üniversitesi Yayınları.
5. Fuchs, C. (2016). Sosyal Medya: Eleştirel Bir Giriş. (Çev. İlker Kalaycı - Diyar Saraçoğlu), Ankara: NotaBene Yayınları
6. Halbwachs, M. (2017). Kolektif hafıza. (B. Barış, Çev.). Ankara: Heretik Yayınları.
7. Karadaş, N. (2015) Zaman Kavramına Kuramsal Yaklaşımlar ve İnternet'te Şimdiki Zaman Olgusu. folklor/edebiyat, Yeni Medya Çalışmaları Özel Sayısı, 21(83), s. 325-341.
8. Lovink, G. (2017). Sosyal Medyanın Dipsiz Kuyusu. (Çev. Deniz Esen), İstanbul: Otonom Yayıncılık.
9. Maigret, E. (2014). Medya ve İletişim Sosyolojisi. (Çev. Halime Yücel), İstanbul: İletişim Yayınları.
10. Oğuz, M. Ö. (2003). Birincil Sözlü Kültür Çağı ve Karac'oğlan Şiiri. Millî Folklor, 15(58), s. 31-38.
11. Ong, W. J. (2013). Sözlü ve yazılı kültür sözün teknolojileşmesi. (S. Postacıoğlu Banon, Çev.) İstanbul: Metis Yayınları.
12. Özdemir, N. (2008). Medya, kültür ve edebiyat. Ankara: Geleneksel Yayıncılık.
13. Öztürk E, Çalıcı C. (2018). Modern Toplumda Kimlik, "Siber Dissosiyasyon" ve "Siber Alter": Teorik ve Klinik Bir Yaklaşım. Öztürk E, editör. Ruhsal Travma ve Dissosiyasyon. Ankara: Türkiye Klinikleri; p.39-47.
14. Sanders, B. (1999). Öküzün A'sı. (Çev. Ş. Tahir,). İstanbul: Ayrıntı.

ПРОБЛЕМА КОНЦЕПТУ «MADE IN CHINA»

Андреева Юлия Виталиевна, викладач кафедри східних мов

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Китай – це потужний і конкурентоспроможний гравець на світовій економічній арені. Розвинені країни прагнуть до встановлення міцних і довгострокових відносин з КНР, весь світ із завзятістю вивчає та запозичує китайський досвід у правлінні, торгівлі, охороні здоров'я та інших галузях державного управління. Історія становлення та розвитку Китаю є нетиповою та різниться від класичних сценаріїв прогресу, і вражає своїм стрімким та успішним зростанням у виробничій галузі. Але стереотипи про Піднебесну все ще мають місце у суспільній думці, що іноді створює перешкоди для встановлення необхідних зв'язків із майбутніми діловими партнерами.

Одним із найвідоміших стереотипів про Китай є невисокий рівень якості китайської продукції. Концепт (як форма світоглядної ідеї або спосіб трактування навколишнього світу) і, власне, словосполучення «Made in China» («Виготовлено у Китаї») здобуло недобру славу, це свого роду тавро, що свідчить про низьку якість, а іноді й про небезпечність продукту. Але, слід зазначити, що зв'язок цих понять не є закорінілою аксіомою, з якою усі змирилися, це поняття здобуло негативну конотацію за певних обставин.

Щоб зрозуміти, у чому полягає корінь цієї проблеми, треба звернутись до історії Китаю, а саме до періоду стрімкого злету китайських виробничих потужностей.

Модель розвитку китайської економіки і роль Китаю в світі активно змінювалися упродовж останніх десятиліть. З кінця 1970-х рр. керівництвом КНР на чолі з Ден Сяопіном було проголошено введення Політики реформ та відкритості, спрямованої на створення соціалістичної ринкової економіки та відкритості до співпраці з зовнішнім світом. Після введення цієї політики, і упродовж кількох десятиліть економіка країни стабільно зростала в середньому на 10 % за рік.

З 1979 по 2018 рік річний реальний ВВП (валовий внутрішній продукт – показник, який висвітлює підсумки економічної діяльності країн у певний проміжок часу) Китаю становив у середньому 9,5 %, це означало, що в середньому Китай може подвоювати свій прибуток кожні вісім років [1].

Приблизно в 1995–2000 рр. Китай був на порозі своєї другої промислової революції, яка передбачала масове виробництво машин (серед іншого) за допомогою машин. Зокрема, на початку 2000-х після вступу Китаю до Світової організації торгівлі, Китай офіційно увійшов у фазу нарощування важкої промисловості та розпочав масове виробництво хімікатів, цементу, електроенергії, сталі, металевих виробів, двигунів внутрішнього згорання, автомобілів, кораблів, швидкісних поїздів, сільськогосподарських машин, а також складальні лінії та верстати для виробництва всіх видів легких промислових товарів, таких як електроніка, меблі тощо [2].

Розвиток внутрішнього та зовнішнього ринків Китаю, попит виробничого сектору (купівельна спроможність) на енергію, транспорт, інфраструктуру та обладнання машин був настільки великий, що масове виробництво цих важких промислових товарів стало надзвичайно прибутковим у Китаї.

Продукція, виготовлена у Китаї, отримала визнання у світі, такі продукти, як чай, тканини, меблі чи посуд, відзначалися як унікальні. Це були надзвичайно якісні продукти, що несуть культурну цінність, але коли Китай став світовою фабрикою і випустив неймовірну кількість товарів для багатьох брендів, люди змінили свої погляди.

Через низьку собівартість продукції та великі об'єми замовлень Китай став вигідним та бажаним виробничим партнером для інших країн. І через надзвичайний попит почали виникати нові проблеми та завдання. Метою виробництва вже був не кінцевий продукт, а масштаби виготовленої продукції. Китайські виробники довели майстерність виготовлення однієї і тієї ж лінійки товарів, але з різною якістю до досконалості. Всупереч стереотипам, Китай не просто виробляє дешевий товар – причина полягає у адаптації продукту під купівельну спроможність економіки тієї чи іншої країни. Також трапляється так, що продукцію для країн, що розвиваються, збирають вручну, і неможливо гарантувати постійність якості через людський фактор.

Через значну конкуренцію та втрату торгових партнерів свого роду торгову марку «Made in China» було історично оскаржено американськими медіа-кампаніями, які у негативному ключі повідомляли про китайську продукцію і розголошували слухання щодо безпеки цієї продукції в Конгресі США [3].

Наприклад, у 2007 р. установою з безпеки продукції у США, Канаді, Європейському Союзі, Австралії та Новій Зеландії було видано відкликання та заборону на ввезення широкого асортименту споживчих товарів китайського виробництва, таких як

корм для домашніх тварин, іграшки, зубна паста, косметичні вироби та деякі види морепродуктів.

У 2008 р. Американською адміністрацією з контролю за продуктами та ліками (FDA) було відкликано лікарську субстанцію гепарин через забруднення сировини, що імпортується з Китаю, та інші випадки.

Велика кількість негативно забарвлених слів з'явилася у ЗМІ, що також відмітили у одному з звітів «New York Times». Позначення «Made in China» часто вживалося у контексті зі словами: «підробка», «низька якість», «неліцензований», «несертифікований», «надзвичайно небезпечний», «забруднений», «токсичний» та інші [3].

Цей зсув відображає поєднання споживчого досвіду та впливу висвітленої у ЗМІ позиції на продукцію китайського виробництва. Однак Китай, відстоюючи свою честь та позицію світового виробника, проводить активну боротьбу за свій статус.

У 2013 р. прем'єр-міністр Китаю Лі Кецянь та Державна рада затвердили план під назвою «Made in China 2025», метою якого є підвищення ефективності та якості виробництва. Цю ініціативу спрямовано не просто на усунення залежності від іноземних технологій, а й на те, щоб Китай активно керував і визначав міжнародні технологічні стандарти [4].

Наразі Китай продовжує нарощувати масштаби співробітництва, відрізняючись серед інших великих успішних компаній високоякісною електронікою, медичним обладнанням, механізмами та промисловим обладнанням, неймовірними масштабами будівництва, займаючи найвищі позиції у світі. Історія концепту «Made in China» доводить, що Китай продовжує активно розвивати свою промислову діяльність, незважаючи на перешкоди, розвиває свою економіку та впевнено долає кризи і критику конкурентів, що свідчить про великий потенціал країни.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. 中国制造”国际形象的 媒体话语研究 李秋杨. Sinologia Hispanica, 2015. № 1. P. 33–46.
2. Gang (Kevin) Han & Xiuli Wang. From Product-Country Image to National Image: «Made in China» and Integrated Valence Framing Effects. International Journal of Strategic Communication, 9:1. 2015. P. 62–77.
3. Morrison W.M. China's Economic Rise: History, Trends, Challenges and Implications for the United States. Washington, DC: Congressional Research Service, 2014.
4. Levine Derek Adam. «Made in China 2025»: China's Strategy for Becoming a Global High-Tech Superpower and its Implications for the U.S. Economy, National Security and Free Trade. Journal of Strategic Security. 2020. 13 (3). P. 1–16.

БЕЗПЕКОВА ПОЛІТИКА В АТР ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ДІЯЛЬНОСТІ РЕГІОНАЛЬНОГО ФОРУМУ АСЕАН

*Беззубенко Аліна Володимирівна, кандидат історичних наук,
доцент кафедри всесвітньої історії*

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Азіатсько-Тихоокеанський регіон (далі – АТР) у світлі безпекової політики на сьогодні є важливим геополітичним центром світу. Його роль на міжнародній арені значно зросла і продовжує посилюватися. Не дивлячись на вагомий економічний потенціал країн даного регіону, обстановка в АТР в цілому залишається нестабільною. Оскільки тут перетинаються економічні, військово-стратегічні та політичні інтереси провідних держав світу та регіону. До основних військово-стратегічних аспектів безпеки в